

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrația și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Indărăt la Evanghelie..!

Prin ce fel de cetiri sau învățături se pot stărpi răutățile dintre oameni

De Gavril Todica

Reuniunea „Sf. Maria“ a femeilor din Biia

Femeile române gr. cat. din comuna Biia, județul Târnava mică, au o reuniune foarte harnică, pusă sub scutul Preacuratei. In ziua de Duminică 25 Noemvrie, această reuniune a aranjat o bine reușită producție cu teatru și cu declamări. S'a jucat piesa „Nunta Măricarei“ de Emanoil Suciu și s'au recitat poeziile „Maria“ și „Către Maria“.

Feciorii și fetele cari au jucat in piesă, au dovedit o rară îndemănare. Părea că de când lumea au trăit tot cu cartea, așa de frumos vorbeau și spuneau. Lasă, că și piesa a fost foarte bine aleasă, fiind plină de învățături și pilde creștinești.

Mare succes a avut *Amalia Dulău*, cu poezia „Maria, precum și *Rosalia Dulău*, cu a doua poezie din program. Peste tot, întreg programul a stors deplina plăcere a tuturor celor de față.

Partea materială încă a succes foarte bine. S'au încasat suprasolviri însemnate atât din comună, cât și dela oaspeții din împrejurimi.

Producțiunea Reuniunii femeilor din Biia poate servi de pildă, să se îndemne și alte reuniuni să aranjeze asemenea producții, pe cari poporul nostru le vede foarte cu drag.

Correspondent.

Serbare de bucurie în comuna Feisa pentru ajungerea O-lui Maniu în fruntea țării

26 Noemvrie

Domnule Redactor, Vă scriem câteva șire despre bucuria noastră cea mare, când am auzit că *d. Maniu* a fost înălțat în fruntea cărmuirii, să ne povățuiască și să ne cărmuiască după lege și după dreptate. Când a sosit vestea cea bună la noi, primarul nostru *Nicolae Hodârndu* a dat veste peste sat, să se adune toți oamenii la casa comună. S'au și adunat cu toată dragostea, in bună pace și liniște. Toate fețele erau pline de fericire și de mulțumire. Și oamenii ziceau:

— *Dăm mulțumită Tatălui din ceriu, că a biruit dreptatea!*

După ce ne-am adunat cu toții, vrednicul nostru preot, *Părintele Liviu Costea* ne-a

în Franța, Ungaria, și la noi, sunt scriitori însuflețiți pentru idei de aceste.

Noi însă nu trebuie să ne îndreptăm privirile spre Moscoviți, ci numai spre sfințele evanghelii, spre învățătura lui Hristos și a apostolilor. „Încreștinarea“, adevărată întărirea și înaintarea vieții sufletești, să nu o dorim din romanele lui Dostojevsky și Tolstoi, ci mai degrabă din cartea „*Urmarea lui Hristos*“ și din viețile sfinților.

Chiar în vara acestui an s'a tipărit în Beiuș (ediția revistei „*Observatorul*“), un volumaș de 200 pagini: *Hristos și creștinismul activ*, de călugărul jezuit spaniol *Gabriel Palau*, în traducerea dlui prof. N. *Fântânariu*. Nu e o scriere populară. Cărțile adevărat prețioase nu pot fi înțelese ușor de oricine. Chiar *Biblia*, cât e de răspândită și cetită, nu poate oricine să-o înțeleagă. Iți trebuie multă învățatură ca să o înțelegi. Cetitorul fără ceva învățatură pregătitoare „ochi are și nu vede; urechi are și nu aude“; cetește și nu înțelege.

Așa e și cu cetirea cărții „*Hristos și creștinismul activ*“. Omul din popor înzădar ar ceti-o. Un preot, un învățător, un om cu școală mai multă, o poate înțelege ușor și observă numai decât că e o *comoardă de înțelepciune*. Nu înzădar episcopatul spaniol și chiar Papa dela Roma au primit-o cu vie și deosebită mulțumită sufletească și o recomandă cu însuflețire tuturor creștinilor. In adevăr, este tot *miez și măduvă* în cele 70 de capitole, câte le cuprinde scrierea.

In câteva articole viitoare ale acestei foi, ne propunem să spicuiem și să tâlcuim unele îndemnuri și învățături din această scriere, pe care o recomandăm și noi celor înțelegători să o cumpere și să o răspândească. (Prețul: 30 lei).

Numeroși învățați, străini și români, sunt uluiți de mirare cetind năsbătiile „marilor“ scriitori și cugetători ruși, ca Dostojevsky, Tolstoi, Soloviev, Berdiaeff, Florensky, Bulgakov, Carsavin, Sestov și cum îi mai chiamă. Nu mă pot împăca cu uimirea acelor învățați, nici cu ideile „stropsite“ ale scriitorilor ruși, cari „vreau să înghită Europa, ca nu cumva Europa să-i înghită pe ei“.

Iacă s'a dovedit, că nici nu a trebuit să se încrunte asupra lor toată Europa, ci fost-a destul Japonezul, ca să le astâmpere foamea. Mai de curând i-a săturat cum se cade un Hindenburg, iar astăzi se mănâncă ei pe ei, sau — mai bine zis — îi mănâncă de vii câțiva conducători „dragi“.

De unde cu cuviință putem trage încheierea, că poporul rusesc, foarte iubitor de pace, o fi el un popor al lui Dumnezeu, dar conducătorii lui fost-au oamenii dracului și sunt până în ziua de astăzi. Poporul rusesc nu a vrut și nu vrea să înghită pe nimenea, necum pe toată Europa. Dar conducătorii lui politici și încâtva scriitorii lui, sfătoși și guralivi, se răstiau, cu mânele sufocate, și condeiele ascuțite, asupra tuturor vecinilor... Până s'au ars, și încă nu de focul întreg al Europei, ci numai de flacăra unui butuc.

Ar avea mare merit cugetători ca Tolstoi, Berdiaeff, Petrow, Florensky, Sestov și alții, prin faptul că desbat adevărate și idei religioase, creștine. Dar meritul acesta și-l întunecă prin aroganța și mândria lor de a „încreștina“ — vezi Doamne — toată lumea, de a impune lumii o lege nouă, ortodoxă — mistică, sau mai corect, nici ortodoxă, nici mistică.

In capetele multora prind învățături de aceste. In Anglia, Germania, ba chiar

ținut o foarte inimoasă cuvântare, înșirând suferințele de cari am avut parte sub guvernele de până acum și izbânda la care a ajuns dreptatea, prin înălțarea marelui fiu al Ardealului în fruntea țării. D. Maniu ne cunoaște durerile mai bine decât oricine și are și pricepere să ni-le vindece. Dumnezeu să-i ajute, să poată face tot binele pe care îl dorește! Trăiască d. Maniu, dimpreună cu toți binevoitorii poporului!

După cuvântarea Părintelui Costea, fratele nostru *Mihailă Buna*, invalid de războiu, care a fost totdeauna cel mai înflăcărat om al d-lui Maniu în comuna noastră, fiind delegat și la adunarea din București, a făcut o frumoasă cinste, dând din al său poporului adunat câteva ferii de vin.

Petrecania a fost dintre celea mai frumoase și mai liniștite. Măcar se aflau acolo și oameni, cari mai înainte erau ai d-lui Vintilă, dar nimenia nu i-a supărat, ci au fost lăsați să se bucure și ei de bucuria tuturor.

Comuna întreagă s'a bucurat astfel în bună frăție și pace, dorind să dea Dumnezeu sănătate primului ministru, să ne poată duce la bine și la fericire. I-am făcut și versuri de preambrire, pe cari le scriu aici, ca să le cunoască și alții:

*Floricea, floare domnească,
Regența să ne trăiască!
Floricea de saschiu,
C'a dat cărma lui Maniu,
România s'o 'ntărească,
Dreptatea s'o împlinească!*

*Maniule, mult ai luptat
Și de frați nu te-ai lăsat!
Deie bunul Dumnezeu
Să-ți îplinești gândul Tău:
Să faci în țară dreptate
Și la toți egalitate!*

Chirion Oanța I. Niculae,
din comuna Feisa, j. Târnava mică.

Apostolia învățătorilor din Țara Hațegului

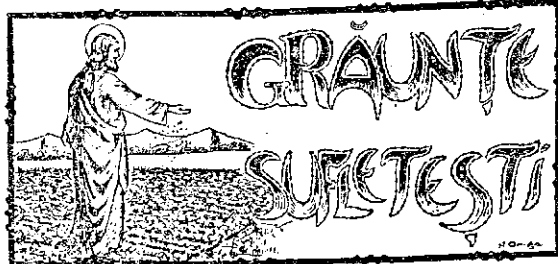
Învățătorii din ținutul nostru departe de a rămânea numai între pereții școlii, în fața copiilor, ei s'au întins tot mai mult și înafară de școală și, deși rău plătiți de stat, nu șovăesc nici decum în opera lor, ci își îndeplinesc cu sfîntenie datoria de luminători ai satelor.

La cercul cultural, ce a avut loc în ziua de 25 Nov. în *Boufarii de jos* pe Valea Hațegului, poporul, în număr neașteptat de mare, a putut să asculte cele mai frumoase învățături privitoare la creșterea pomilor, iar inv. Șerban din Bucova a arătat, în cuvinte scurte și limpez, relele ce amenință România după război: *scumpetea și diferitele secte* (pocăiți, sămbătari, ș. a.), arătând greșala acelora ce-și părăsesc legea strămoșească.

În afară de aceasta, cei doi inv. dl Camber și ds. Micloș au organizat în mod multumitor producțiile artistice, totul însă, dela înscenare până la cea mai mică poezioară, cuprinzând învățături morale, folositoare poporului. Geeace s'a realizat în privința corurilor pe 2 și 3 voci, e o adevărată minune pentru școala primară, iar primirea ce au făcut-o dna și dl părinte din Boufarii învățătorilor, vă rămânea ca model de felul cum trebuie să se uncască, pretutindeni, *învățătorii și preoții spre cinstea și înălțarea neamului românesc.*

Florian Florescu

Noul șef al marelui stat major al armatei este dl general de divizie N. Samsanovici, care a intrat în războiul din 1916 ca locotenent colonel. D. Sa este unul dintre cei mai de seamă ostași ai noștri.

Evanghelia sărbătorii

27 Decembrie

Amintirea sfântului întâiului martir și arhidiacon Ștefan

Matein 21, 33—42

33. Zis-a Domnul asămănarea aceasta: era un om stăpân de casă, carele a sădit vie, și cu gard o a îngrădit, și a săpat într'insa teasc, și a zidit turn, și o a dat lucrătorilor, și s'a dus departe.

34. Și când s'a apropiat vremea roadelor, a trimis slugile sale la lucrători să iea rodirile ei.

35. Iară lucrătorii, prinzând pe slugile lui, pe unul l-au bătut, și pe altul l-au omorît, iară pe altul cu pietrii l-au ucis.

36. Și iarăși a trimis alte slugi, mai multe decât cele dintâiu, și au făcut lor asemenea.

37. Iară mai pe urmă a trimis la ei pe fiul său, zicând: se vor rușina de fiul meu.

38. Iară lucrătorii, văzând pe fiul lui, au zis între sine: acesta este moșteanul; veniți să-l omorîm și să ținem moșia lui.

39. Și prinzându-l pe el, l-au scos afară din vie și l-au omorît.

40. Decî când va veni stăpânul viei, ce va face lucrătorilor acelora?

41. Zis-au ei lui: „pe cei răi îi va pierde, și via o va da altor lucrători, cari vor da lui rodirile în vremile sale“.

42. Zis-a lor Isus: „au nici odată n'ați cetit în scripturi: piatra, carea nu o au socotit ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului; dela Domnul s'a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri?“

* * *

33. Asămănarea aceasta Isus și-a întemeiat-o pe cuvintele dela Isaia, cap 5, în cari Domnul aseamăna poporul lui Israil cu o vie neroditoare. În asămănarea aceasta Isus zugrăvește, cu măiestre dar fugare trăsături, purtarea poporului evreesc față de Dumnezeu, începând dela alegerea lui întru popor ales al lui Dumnezeu și până la nimicirea lui.

„Omul, stăpân de casă, carele a sădit vie“ este însuș Dumnezeu, celce și-a ales și ieși pe Israil, ca să-i fie popor din toate neamurile. Via este poporul lui Israil, adică poporul evreesc. Via a îngrădit-o cu gard, ca să nu o pustiească fiarale; gardul este legea lui Moise, cu care Dumnezeu a oșebit pe poporul evreesc de cătră neamurile păgâne.

Teascul pe care l-a săpat într'insa a fost o groapă mentă ca într'insa să se scurgă mustul ce curge din teasc. Această groapă se săpa și se zidea în pământ ori se tăia în stâncă. Teascul acesta înseamnă altarul jertfelor care se afla în biserica din Ierusalim, în care, asemenea mustului, curgea oarecare belșug al sfântului Spirit.

Turnul pe care l-a zidit era pentru vighitorul care străjuia, păzând via de hoji.

Acest turn înseamnă biserica din Ierusalim, care a păzit poporul lui Israil de hoji sufletești, adică de păgânii cari tot mereu veneau ca să fure credința poporului evreesc într'un singur Dumnezeu.

Via a dat-o lucrătorilor, să i-o lucre în parte. Lucrătorii viei sunt fruntașii poporului evreesc, adică fariseii și cărturarii, cărora Dumnezeu le-a dat în grijă poporul lui Israil.

Proprietarul viei s'a dus departe. Aceasta înseamnă vremea cât a așteptat Dumnezeu ca poporul evreesc să se întoarcă dela fărâdelegile sale.

34. Sugile stăpânului sunt prorocii, pe cari Dumnezeu nu a încetat a-i trimite la poporul său, ca să-l îndemne la păzirea legii.

35. La stihul acesta se potrivește de minune ceace ni-se spune la Faptele Apostolilor 7, 52 și 53: „Pe care din proroci n'au prigunit părinții voștri? Și au omorît pe cece mai înainte vesteau venirea celui drept, ai căruia vânzători și ucigători acum v'ați făcut voi, cari ați primit legea întru rânduiala îngerilor, și nu o ați păzit“. Tot așa de bine se potrivește și ceace ni-se spune la Ieremia 2, 30: „Trimis-a la ei slugile sale, pe cari aceia i-au bătut ca pe Ieremie, ori i-au omorît ca pe Isaie, ori i-au ucis cu pietri ca pe Zaharie, pe care l-au ucis între biserică și altar“.

37. Fiul stăpânului este însuși Domnul nostru Isus Hristos.

38. După învierea lui Lazar, adică după ce Isus dovedise cu prisosință că este Fiul lui Dumnezeu, care singur poate să facă astfel de minuni, „arhieriei și cărturarii au adunat săbor, și ziceau: „ce facem, că omul acesta multe semne face? De-l vom lăsa așa, toți vor crede întru el, și vor veni Romanii și vor lua locul și neamul nostru“. Iară unul din ei, Caiafa, arhierul fiind al anului aceluia, a zis lor: „voi nimica nu știți, nici nu gândiți, că mai bine este nouă ca să moară un om pentru popor, iară nu să piară tot neamul! Și aceasta nu o a zis dela sine, ci, fiind arhierul anului aceluia, a prorocit, că era să moară Isus pentru popor“ (Ioan 11, 47—51).

39. Și cărturarii și fariseii l-au scos afară pe Isus din vie, adică din Ierusalim, și l-au omorît pe muntele Golgota.

40. Începând cu stihul acesta, Isus între rupe deodată povestirea și se întoarce cătră dușmanii săi, punându-le întrebarea dela stihul următor.

41. Evreii cei de față, între cari erau și cărturarii și fariseii, au înțeles mai întâiu asămănarea așa ca și când lucrătorii aceia răi ar fi Romanii, iară slugile pe cari le trimite Domnul ar fi ei înșiși, adică arhieriei și cărturarii. Cel puțin așa ne istorisește sfântul evanghelist Marcu (12, 9) și Luca (20, 16). Dar Isus repește răspunsul lor, și acuma înțeleg și ei, ce va să însemne asămănarea, că adică Hristos va purta grijă, ca poporul lui să aibă alți păstori, cari vor fi apostolii. („V'am ales pe voi și v'am pus, ca să mergeți și roadă să aduceți“ Ioan 15,16), iară pe cece au fost puși păstori mai înainte și nu și-au împlinit slujba „rău îi va pierde“, când Romanii vor nimici poporul și cetatea. Înțelegând în sfârșit asămănarea, se înfricoșează de îngrozitoarea pedeapsă pusă în vedere, și unii, dupăcum ne mărturisește sfântul evanghelist Luca (20, 16), încep să strige: „Să nu fie!“ Aceste vorbe rugătoare în evanghelii nu se află numai aici, în schimb sfântul apostol Pavel le folosește de zece ori în epistola sa cătră Romani. „Să nu fie“ este tocmai contrarul lui „Amin“, care înseamnă: așa să fie!

Așadară poporul, cu simțul său de dreptate, pricepuse bine că despre Evrei e vorba în asămănarea aceasta. Fariseii și cărturarii, marii dușmani ai lui Isus, însă, orbiți de ură

și îngâmfare, încă n'au înțeles tocmai bine. De aceea Isus află, ca să le deschidă ochii pe deplin, o nouă și puternică icoană, aceea despre piatră, și, dupăcum ne istorisește sf. evanghelist Luca (20, 17), privindu-i drept în ochi cu mare curaj, îi mai întreabă odată.

42. Piatra din capul unghiului este piatra cea mai de căpetenie din zidire, este piatra în formă de unghi, care se pune la colț când se face o clădire, pentru ca să lege doi pereți deoialtă, să-i țină legați, așadară piatra care dă clădirii întregi tărie. Și această piatră este Isus Hristos, care adună și păzește în unirea credinței pe toți, legând deoialtă toate neamurile pământului. Ziditorii cari nu o bagă în seamă sunt arhieriei, cărturarii și fariseii.

Piatra aceasta s'a făcut dela Domnul. Oamenii cu tot dreptul se miră, cum de chiar aceia cărora a fost făgăduit Mesia, și pe cari Dumnezeu îi gătise cu atâta grijă spre primirea lui, chiar aceia nu au voit să-l recunoască dupăce venise și se arătasă lumii.

Ca și când le-ar fi spus: „Voi nu m'ați băgat în seamă, m'ați socotit om de rând; dar iată că sunt piatră unghiulară, adevărată temelie împărăției cerurilor, Mesia cel făgăduit prin însuși Dumnezeu și prin prorocii săi. Acest lucru s'a făcut dela Domnul, adevărată așa a voit Dumnezeu, ca această piatră lăpădată, adevărată eu, Isus, să fie în capul unghiului; și voi vă mirați de aceasta? Nu vă mirați însă, că așa este și așa va și fi.“

* * *

Și pe sfântul Ștefan cu pietrii l-au ucis Evreii, dupăcum se cetește în apostolul zilei de astăzi, și încă nu cu mult după înălțarea Domnului la ceruri, la anul 37 după nașterea lui Hristos. El este cel dintâiu martir al creștinismului și a mai fost și arhidiacon, adevărat cel dintâiu dintre acei șapte bărbați, rânduiți de apostoli ca să îngrijească mai întâi de săraci și apoi de masa comună. De aceea se și ține sărbătoarea lui a treia zi după Crăciun.

Interesant e că la uciderea cu pietri a sfântului Ștefan a ajutat și sfântul Pavel, care pe atunci se ținea încă de legea lui Moise, numindu-se Saul. Ceice l-au ucis cu pietri, în graba lor de a-l putea ucide cât mai iute, s'au

desbrăcat de hainele lor și le-au predat lui Saul ca să le grijească. Unii sfinți Părinți sunt de părerea că sf. Ștefan, rugându-se, asemenea lui Isus pe lemnul crucii, pentru dușmanii săi, l-a avut în vedere mai cu seamă pe Saul, care nu peste mult s'a și întors la legea lui Isus.

Să ne rugăm deci și noi — cari prin păcatele noastre, de atâtea ori cu biciuri l-am bătut, și cu pietrii l-am ucis și pe cruce l-am pironit, nu pe sf. Ștefan ei pe însuși Isus, — de sfântul întâiu martir și arhidiacon Ștefan, a cărui icoană se află pe ușa de cătră miazănoapte a iconostasului, să se roage și pentru sufletele noastre Domnului, ca, precum din Saul s'a făcut Paul, și noi păcătoșii și netrebnicii mișei să ne facem fii credincioși ai lui Isus și ai bisericii, zicând cu troparul de astăzi:

„Cu împărătească cunună s'a încununat creștetul tău din chinurile cele ce ai răbdat pentru Hristos Dumnezeu, mai întâiu între martiri pătimitorule; că tu muștrând nebulia Iudeilor, ai văzut pe Mântuitorul tău deadreapta Tatălui. Pe acesta roagă-l deci pururea pentru sufletele noastre“.

Iuliu Maior.

Pentru părinții cari își dau fetele la școală

— Răspuns unui cefilor —

Intr'o știre din numărul 44. al „Unirii Poporului“ spuneam în legătură cu faptul că dintre 400 profesoare cari au cerut 6 posturi de profesoare la București, 394 au fost respinse, că: „Iată, unde am ajuns în anul Domnului 1928! Sute de profesoare, cu diploma în mână, au rămas fără posturi. Și cu toate acestea atâtea fete se imbulzesc la licee! Urmasa va fi, că vom avea nu peste mult telegrafiste și dactilografe (cari seriu la mașină), cu diplome de profesoare. Ar fi bine dacă părinții fetelor și-ar da din bună vreme seama de împrejurarea aceasta, și nu și-ar neferici fetele ei însuși.“

Ceeace am spus atunci, spunem și acum: „Și cu toate aceste atâtea fete se imbulzesc la licee“, nu la școală, ci la licee. Fetele cari se înscriu la licee doresc să și sfârșească liceul, apoi să se înscrie la universitate și să

ocupe posturi de profesoare, avocat, medic, inginer și altele. Dar și acuma, după 10 ani de dănuire a României Mari, gem universitățile de fetele cele multe. O pildă: la facultatea de litere și filosofie din București au fost declarate licențiate, în sesiunea Octomvrie a. c., nu mai puțin de 122 fete, dacă nu crezi, citește ziarele de Duminecă și Luni, 2 și 3 Decemvrie, dela București. Ce vor face atâtea fete fără posturi? Că toate posturile de profesoare sunt complezite. Dar în aceeaș vreme au fost licențiate și la Cluj, Iași, și la Cernăuți, te miri câte; și în fiecare lună fac examene altele multe.

Ei bine, ce se va alege de fetele acestea? Că acestea nu se pot apuca de altă muncă, dupăce au învățat câte 16 ani? Nici mărita nu se pot după oricine.

Să băgăm apoi bine de seamă, că mai sunt atâtea fete la alte facultăți, la științe bunăor, și la drept și la medicină, și la Academia de comerț. Unde vor încăpea toate acestea?

Noi n'am zis, și nici nu vom zice vreodată, să nu-și dea oamenii fetele la școală, Doamne ferește, ci am spus și vom mai spune că nu la licee. Dimpotrivă, sfătuim pe tot Românul, să nu-și lase fata fără învățatură. Mai mult, dacă învăța bine, deie-o la școala normală, poarte-o 3 clase de liceu inferior sau de gimnaz, apoi la școlile comerciale și profesionale, dar nu tot la licee.

La liceu și universitate să meargă numai fete foarte cuminte, despre cari se poate presupune că vor face examenele cu ușurință, iar nu cele slăbuțe, cari trec dintr'o clasă într'alta ca cănele prin apă, ori cu lacrimi multe, ori prin frumuseța și drăgăleșenia lor.

Așadară, bine să fim înțeleși, noi suntem foarte fericiți dacă fetele învăță carte, și chiar indemnăm pe părinți, să-și dea fetele la școală, precum am indemnat an de an, în cei zece ani de când scriem această gazetă. Dar la licee și la universități să meargă numai cele foarte cuminte, ca să nu se prea înmulțească numărul fetelor cu diplome dar fără posturi, că acestea sunt cele mai nefericite. Asta am voit s'o spunem, și credem că ne-am înțeles.

Foia „UNIRII POPORULUI“.

Vine iarna

Plânge zarea 'nourată,
Dinspre munte bate vântul;
Valbura izbește 'n codrii
Și le spulberă veșmântul.

Un futag spre sat răznește,
Crunt acapții îi îndoaie...
La pârlez Moșu dă 'n vorbă
Cu vecinul Niculae...

Rece bate vântul ăsta,
S'au dus zilele senine!
Moșul gânditor răspunde:

— Vine iarna, măi vecine!

Tărnăveanu

Borta vântului

Era un om sărac — sărac, și avea o mulțime de copii. Acu era vremea foametei și el a muncit o săptămână pe un căuș de grăunțe. Apoi s'a dus la rășniță cu ele. Dupăce le-a rășnit, a ieșit afară cu ceaușul cu făină și s'a pornit o furtună mare și i-a luat toată făina din căuș. Da el strașnic s'a mântiat.

„Nu mă las eu așa cu una cu două — și făcu un șumuiag de paie și pornește. Il întreabă un om: unde te duci, cumetre?”

— „Mă duc să astup borta vântului, că mi-a luat făina din căuș“.

— Da unde-oi nimeri-o?

— Unde-o fi, acolo mă duc.

Mergând el loc depărtat, a ajuns pe Dumnezeu și pe Sf. Petre, care umblau pe pământ, pe atunci.

Unde te duci, omule?

Da, Dumnezeu i-a zis: Omule nu te mai duce. N'ați o nucă, da, pân'acasă să nu zici: „Nucă deschide-te“.

Intorcându-se el înapoi, a înopțat, și-a ajuns la un om și s'a rugat să-l primească, să doarmă acolo peste noapte.

— De unde vii bade, îl întreabă omul acela.

— Mă duceam să astup borta vântului, și am întâlnit un moșneag pe drum și mi-a dat o nucă. Și-a zis să nu zic: „Nucă deschide-te“. Ce-o mai fi și asta?

Femeia omului, vicleană. Ia nuca în mână și zice: „Ia să-ți vad nuca“!

Il schimbă nuca omului; și pe urmă se duce într'un colț și zice:

„Nucă deschide-te“. Când a zis, atâtea vite ce-au ieșit, oi, cai, mei, o bogăție întreagă, știi mata, puterea dumnezească!

Omul se duce a doua zi acasă. „Nucă deschide-te“. Nuca de unde să se deschidă!

— Hai bată-mi-l Dumnezeu de vânt! Mă duc să astup borta vântului și să bat pe moșneagul ce m'a viclenit.

Ajunge iar pe Dumnezeu.

Da Dumnezeu — știi, putere dumnezească — aici era altfel la față... Nu l-a cunoscut.

— Unde te duci, bade?

— „S'astup borta vântului și să ucid moșneagul care m'a viclenit.“

„Na-ți bade un măgar. Da să nu-i zici până acasă „măgar sbiară“.

— N'oi zice.

Se întoarce el iar pe la omul acela. Da omul cela îl ospătează și-i dă vin să bea și omul s'a chefăluit, ș'adormit pe laiță. Da erau niște țigani în șatră acolo, ș'aveau un măgar și omul s'a dus și l-a cumpărat, și-a schimbat măgarul.

Omul a doua zi se scoală, ia măgarul și se duce acasă și zice: „Măgar sbiară și dă-mi bani!“.

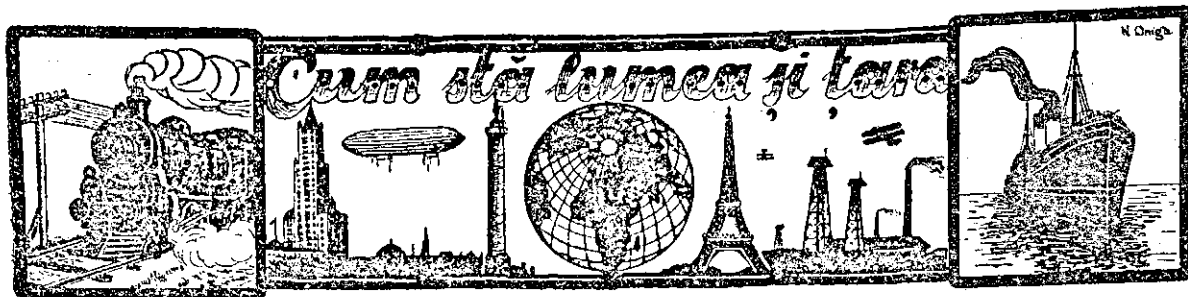
Măgarul de undel El apuca un drug și începe a deșela măgarul.

— Acu nu-l mai iert eu:

Se pornește să întâlnească pe moșneag și s'astupe borta vântului. Întâlnește pe Dumnezeu.

— Na-ți bade o cărjă, dar să nu zici pân'acasă: cărjă încărjește-te!

Ia cărja. Vine pe la omul cela. Aici omul i-a dat și mai strașnic ospăț și s'a sfătuit că

Serbările de 1 Decembrie la Blaj

Pomenirea adunării naționale dela Alba-Iulia, din 1 Decembrie 1918, când s'a făcut unirea Ardealului cu Patria-mamă

Ziua de Sămbătă 1 Decembrie s'a serbat la Blaj cu o strălucire într'adevăr vrednică de marele praznic național: Ceeace a dat deosebită pompă serbărilor noastre, a fost fără îndoială foarte patriotica hotărâre a autorităților județene de-a veni în ziua aceasta la Blaj, să serbeze și ele aici, în capitala de drept a județului Târnava-mică, pomenirea acelei zile, care s'a făcut la Alba-Iulia în 1918, în bună parte tocmai prin sămănătorii de lumină de totdeauna, din vestitele școli dela Blaj. Și suntem datorii să o încreștăm, spre lauda autorităților de astăzi, că lucrul acesta nu s'a mai făcut niciodată așa, ca acum.

În ziua de Sămbătă, reprezentanții stăpînirii românești și-au dat mâna cu reprezentanții bisericii și ai școlilor noastre bătrâne, în cea mai înălțătoare armonie, hărăzind Blajului nu numai o zi de strălucită sărbătoare națională, ci și o satisfacție, o îndreptare a trecerilor cu vederea din trecut.

Slujba dumnezească în catedrală

Serbările au început cu serviciu divin în catedrala Mitropoliei, slujit de canonici, în frunte cu Rev. *Jacob Popa*, prepozitul capitular. Răspunsurile la liturghie le-a dat corul teologilor, condus de tînărul profesor de muzică *Celestin Cherebețiu*. De față, alături de școlari, de profesori și de foarte mult public din Blaj

și împrejurimi, este d. prefect *Dr. Zaharia Boila* cu d. *Colonel Alexiu*, și cu reprezentanții tuturor autorităților și școlilor primare și secundare din județ precum și ai societăților culturale și de binefacere. În decursul sfîntei slujbe, afară, în Piața lui *Inocențiu Micu*, salve de treascuri vestesc în întreg ținutul momentele mai însemnate din rugăciunea de bucurie și de mulțumită lui Dumnezeu, care ne-a învrednicit să putem sărbători și la zece ani cu aceeaș însuflețire și seninătate ca și la 1 Decembrie 1918, praznicul unirii naționale. La sfârșit s'au pomenit în pioasă ectenie: „*Regele Ferdinand, martirii provinciilor desrobite și eroii morți în războiul pentru întregirea neamului*”.

Festivalul din Sala de gimnastică

După liturghie întreg publicul și onorațiilor au trecut în Sala de gimnastică a Liceului de băieți, unde s'a desfășurat un foarte frumos program de sărbătoare. *Corul teologilor* a cântat „*Imnul Regal*”, pe care toți cei de față l-au ascultat în ținută de rugăciune. Eleva *Eugenia Mureșan* dela Liceul de fete, îmbrăcată în costum național, a spus foarte limpede „*Imnul biruinții*”, de *Gregorian*. *Corul Școlii Normale de fete*, condus de d. prof. *Hopârteanu*, a cântat marșul eroic „*Frați Români*”, iar normalista *Veturia Petran* a declamat cu

dac'ar vedea că-i mai dă și cărja, pe urmă să-l omoare ca să nu presupue că el i-a luat-o.

Acu zice omul femeii: „Măi femeie, noi hai cu cărja în rămnic și să închidem ușa și aici să zicem: Cărja încărjește-te. Se vâără. Cărja unde începe a bătea și a zdrobit. Băde, fi-om da și măgar și nucă, numai, mă rog, scoate-ne. Acu omul i-a lăsat de i-a bătut și mai bine. A luat măgarul, cărja și nuca și s'a pornit acasă. Așa s'a făcut de bogat acum, de-a ajuns vestea la Impăratu. Atâtea bani avea de-a semănat și a crescut grâu de aur. Acu Impăratul a auzit că are un lan de aur și a trimis doi sufragii să-i dea sămânță, să semene și împăratu.

„Să spui împăratului că nu vreau să-i dau, să vedem ce mi-o face:

Impăratul când a auzit așa, strașnic s'a mâniat, și-a gătit oștirea să se ducă cu război contra lui. Impăratul era în frunte, știi, mai mare. Și-a venit până la ușa lui și a strigat să iasă afară. Dar el era îmbrăcat tot cu strae ca ale noastre nu cu strae leșești. El pune cărja sub suman și iese afară. Acu, împăratul cu atâția mil de oameni i-a fost rușine singur lui să se ducă el acum cu unul să se lupte. A zis: „Omule, arată-ți tu întâi puterea”.

— Bine, vino împărate. „Cărje încărjește-te” — la tot soldatul câte odată și la Impărat de două ori.

Cărja cea dumnezească tot în cap băcăia. A inebunit și pe soldați și pe împăratu.

S'a dus Impăratu, și-a rămas în pace și-a trăit bine.

Eminescu

Jurământul țiganului

Patruzeci de draci mă ducă
Domnule părinte, acum,
Dacă n'am găsit iepșoara
Astă noapte, colea 'n drum!
— Tu mințești — li zice popa,
Și dece te jori așa?
— Apoi sfînte, alduite,
Aici, cred, mă pot jura,
Că fiind în sfînta casă
Dracii nu vor cuteza
Să mă ieie, să mă ducă!
Căci așa am auzit
Că biserica, părinte,
E loc sfînt și alduit...!
Fărăgău.

Theodor A. Bogdan

Ciocnirea de trenuri din stația Ianca. În stația Ianca de lângă Brăila s'a întâmplat în ziua de 26 Noemvrie o groaznică ciocnire de trenuri. Un tren de persoane s'a ciocnit cu un tren de marfă. S'au stricat mai multe vagoane și amândouă locomotivele. Au fost 20 de răniți, dar, din fericire, nici un mort.

multă tărie poezia lui *Cotruș*: „N'am trecut cu Negru Vodă”.

Punctul de tărie al programului a fost cuvântul sărbătorec al Rev. *Domn Dr. Victor Macaveiu*, canonic mitropolitan, care a reînviat, în minunate icoane, întâmplările cari au pregătit ziua de 1 Decembrie 1918, la Alba-Iulia. Induioșetoare peste măsură a fost în deosebi pomenirea soldatului rănit din spitalul militar dela Blaj, din iarna anului 1918, care fiind transportat spre gară și zărind tricolorul național pe turnurile Mănăstirii, și-a uitat de grelele răni ce-l chinuiau și a izbucnit în lacrimi, zicând: „Trei culori cunosc pe lume”!

Corul liceului de băieți, condus de d. prof. *Heltmann*, a continuat programul festivalului cu marșul „Iată ziua triumfală”, iar elevul *Gheorghe Togan* din clasa VII-a a declamat „*Imnul Unirii*” de *Ion Băilă* (publicat de noi în nr. trecut al gazetei). Serbarea a încheiat-o *Corul Școlii Normale de băieți*, cu cântarea „*Pribeagul*” sub conducerea dlui prof. *Cherebețiu*.

Întreg programul a fost executat cu mult elan, stărnind cea mai înălțătoare simțiri în piepturile ascultătorilor.

Defilarea pe străzi cu muzică și cu drapele

Serbarea zilei s'a continuat cu manifestația pe străzile orașului, frumos împodobit, ca în timpurile când au căzut lanțurile robiei și au răsărit biruitoare sfintele noastre drapele naționale. Defilarea au făcut-o toate școlile, în frunte cu muzica dela *Brateiu*. Tineretul a avut fericitul prilej să-și scalde sufletele în cel mai curat și mai fermecător elan național. Manifestația pe străzi s'a sfârșit în curtea vechiului castel vlădesc, de unde au plecat atâtea binefaceri pentru nația și poporul românesc.

Recepțiile la Castel

În timpul cât tineretul se aduna în curtea mitropolitană, sus la Înalt Preasfinția Sa Mitropolitul *Vasile*, corporațiile oficiale și delegații din întreg județul își talmăcesc simțirile de omagiu în fața Arhipăstorului și a reprezentantului Măritului Guvern. La urmă Înalt Preasfinția Sa a coborât în mijlocul tinerimii și a corpurilor profesionale, în numele cărora a vorbit d. director *Aug. Caliani*, arătând bucuria că toate serbările naționale, ca și luptele și îndemmurile mântuitoare de totdeauna ale neamului românesc din Ardeal, au pornit dela scaunul arhipăstorec și dela biserică, sub semnul de înfrățire *al crucii cu cartea*, cu lumina. În deosebi dela Arhieriei acestui vechiu lăcaș, cari au fost adevărații ingeri păzitori ai neamului.

Înaltul Prelat, deși suferind și sprijinit în cărji, când vede sutele de școlari cu ochi de vâpaie, i-se șterg suferințele și își împarte binecuvântarea în cuvinte de cea mai înălțătoare îndemnuri patriotice. Cuvintele Arhipăstorului sunt sigilate de pătrunzătoare salve de treascuri și de urale. Zidurile bătrânului castel vlădesc învie par'că deatâtea elan și de atâtea tinerețe.

Masa festivă

După defilările școlilor prin fața Înalt Preasfinției sale și a autorităților, urmează masa sărbătorească în sala cea mare consistorială, la care au luat parte peste o sută de persoane. S'au ridicat închinări pentru Rege și Regentă, pentru guvern, pentru armată, pentru Înalt Preasfinția Sa, pentru noul prefect, care a fost elev al școlilor din Blaj. Așa a vorbit cel dintâi Înalt Preasfințitul, apoi Rev. *Jacob Popa*, d. prefect *Dr. Zaharie Boilă*, *Dr. Ambroziu Chețianu*, *Colonel Alexiu*, *Dr. Ioan Bălanu*. Toate cuvântările au subliniat marea izbândă

a neamului nostru prin unirea națională dela Alba-Iulia, întru înfăptuirea căreia au lucrat împreună Rege, biserică, școli, armată, și popor. Acestea sunt și chezașia viitorului, care nu poate să fie mai puțin strălucit.

D. Iuliu Maniu în Ardeal

Trecând spre Cluj, în gara Blaj i-s'a făcut o primire insuflețită

În vederea alegerilor apropiate, dl Iuliu Maniu a venit pe vre-o zece zile în Ardeal, unde va cerceta mai multe județe, ca să se întâlnească și să stea de vorbă cu alegătorii. În aceeași vreme va griji însuși, ca alegerile să aibă cea mai desăvârșită libertate. D. Maniu dorește, ca țara să voteze așa precum o trage inima și gândul.

D. ministru-președinte a plecat din București în seara zilei de Luni 3 Decembrie. Vestea sosirii d-lui Maniu în Ardeal a fost primită cu mare bucurie pretutindeni. Cea dintâi gară la care i-s'a făcut primire, a fost Blajul, orașul de unde a plecat d. Maniu la luptă pentru dreptate și libertate, înainte cu 25 de ani.

Cu toatecă timpul era nepriincios, dimineața la ceasurile 8 jumătate, în gara Blaj se adunase în așteptarea trenului un public numeros. Erau de față toate autoritățile și orașeni din toate treptele, în frunte cu d. Dr. Coltor. La sosirea trenului muzica orașenească a cântat marșuri naționale. Iar când s'a arătat d. Maniu, publicul a izbucnit în strigăte însuflețite de »Trăiască!« D. Dr. Coltor a rostit un scurt cuvânt de întimpinare, la care s'a adaos și cuvântul de bun venit al d-lui Nicolae Mârza, în numele societății meseriașilor.

Răspunzând salutarilor, d. prim-ministru a răspuns următoarele:

— Sunt foarte fericit, că aici în Blaj mi-se face cea dintâi întimpinare, de către prietini mei buni și scumpi. Eu nicăiri nu m'am simțit mai bine decât în iubitul nostru Blaj și așa mă voi simți totdeauna.

D. Maniu a mulțumit apoi călduros tuturor, dând mâna cu vechii săi tovarăși de lupte, iar trenul a plecat, însoțit de însuflețite doriri de bine ale blăjenilor. La geam, ochii d-lui prim-ministru învăluiau cu cea mai mare dragoste mulțimile cari rămăneau și turnurile albite de nea ale catedralei bătrâne.

Băutorii de rachiu sunt primejduiți de boala numită cancer

Cancerul sau *racul* este una dintre celea mai cumplite boale. Ea se arată mai cu seamă la oamenii trecuți de 30 de ani și începe cu o umflătură în formă de nod, care tot crește și mai târziu sparge, fără să se vindece. Cancerul e fără leac, mai ales după ce s'a învechit. Dar cine are noroc să se arete la doctori din bună vreme, poate fi mântuit prin operație. Numai cât racul este o boală ticăloasă, căci foarte adeseori se ascunde în lăuntrul capului omenesc, în rânză, în ficat și în alte părți gingașe, unde nu poate fi recunoscut ușor, și, pe când arată semne vădite, e prea târziu! Bolnavul nu mai poate fi operat și moare în chinuri groaznice.

În deosebi prin sate se prăpădesc mulți oameni de cancer, căci oamenii din popor sau nu au doctor la îndemână, sau

nu caută pe doctor din bună vreme. Așa mor cu zile o mulțime de oameni cari, operați la timp, ar fi putut scăpa.

Doctorii cei mari din toate țările de mult își tot sfarmă capul, să găsească un leac pentru cancer, dar înafară de operație, altul n'au putut găsi până acum. Au aflat însă de curând altceva, ce poate să fie de mare folos în lupta care se duce în potruva cumplitei boale. Scriu gazetele străine din săptămâna trecută, că un medic german, dând mai de multeori pe zi rachiu la niște animale, acestea s'au îmbolnăvit de cancer...! Rachiul era tare și nule dădea mult, decât doar câțiva picuri. Însă rachiul, ajungând în stomacul animalelor, făcea acolo o rozătură și pe locul rozăturii răsăria ticăloasa umflătură a racului.

Invățătură de mare folos

Din experimentele înșirate mai la deal, doctorul german a scos o mare învățătură, zicând:

— Iată, că rachiul băut statornic în fiecare zi, prin tăria lui roade rânza băutorului și face rac...! Adevărat, că nu toți oamenii băutori de rachiu se îmbolnăvesc de cancer, însă fapt este, că băutorii de alcool se îmbolnăvesc mai adeseori decât nebăutorii. Prin urmare, cine vrea să fie mai fără grijă din partea cancerului, să se lapede de rachiu și de toate neamurile lui...!

Învățătura medicului german ar fi foarte bine să prindă rădăcini și în țara noastră. Piară rachiul, care și în alte privințe face atâtea rele și rușini!

D. Vintilă a fost fluerat la Cluj

În vederea alegerilor apropiate, fruntașii partidului liberal au luat țara dealungul și dealatul, să-și caute oamenii și să-i îmbărbăteze la lupta voturilor. Dâșii se strecoară însă cam pe ascuns și nu prea fac mulți pureci într'un loc. În ziua de 30 Noembrie a plecat la drum și d. Vintilă Brătianu, însoțit de foștii miniștri Angheloseu și Moșoiu, sosind la Cluj. Sosirea a fost însă cu bucluc, căci în gară fruntașii liberali au fost întimpinați cu hui-duieli și fluerături. Alte supărări nu li-s'au întâmplat însă, căci poliștii au avut poruncă dela d. Vaida, să-i apere pe conducătorii liberali de orice primejdie. Astfel liberalii au putut să se adune în pace la clubul lor și să-și țină adunarea. Guvernul d-lui Maniu a făgăduit libertatea deplină a alegerilor și oamenii partidului liberal au putut să se sfătuiască după pofta inimii, păziți de sergenți și de detectivi, cari azi sunt sub porunca opoziției de ieri.

Tare sau mai schimbat vremurile! La alegerile de mai înainte, jandarmii și poliștii erau totdeauna cu guvernul contra opoziției, azi ei apără pe d. Vintilă opoziționalul, să-și poată ținea adunările!

Așa înțelege d. Maniu să răsplătească suferințele partidului său, de când D-sa era în opoziție!

Sarcină grea

O mare gazetă englezească din Londra scrie de curând cuvinte foarte frumoase despre venirea la putere a d-lui Maniu. Spun englezii, că prin d. Maniu țara și-a căpătat guvernul care o poate mântui de toate greutățile și necazurile. D. Maniu

va trebui însă, să curețe pe toți ticăloșii vechilor stăpâniri, cari prin matrapazlăcurile lor au fost făcut României atâtea nume rău în străinătate. Să fie înlocuiți toți funcționarii cei răi și necinstiți, căci numai așa își poate România mântui onoarea în fața țărilor culte din Apus. Spune jurnalul englez că dacă d. Maniu va putea face lucrul acesta, atunci România va fi într'adevăr o țară puternică, bogată și fericită.

Bine grăiește foaia englezească! D. Maniu și-a luat pe umerii săi o sarcină dintre celea mai grele, pe care n'o poate ușura dintr'odată, ci pe rând. Și mai ales nu poate fără ajutorul tuturor fiilor buni ai țării. De aceea să nu așteptăm minunea dintr'odată, ci să avem răbdare și tragere de inimă, punând cu toții umărul la carul înglodat al țării. Vor fi și în jurul d-lui Maniu oameni mici de suflet, cari se gândesc mai întâi la ale lor. Dar cu ajutorul celor buni, răii vor fi măturați și țara se va ridica, rând pe rând, la locul ce i-se cuvine, câștigându-și nume bun în străinătate și fericire pentru toți, înlăuntru.

Regele Angliei greu bolnav

Telegramele au vestit în toată lumea, că regele George al Angliei zace greu bolnav în palatul său dela Londra. O răceală grea i-s'a pus la plămâni, primejduind viața celui mai puternic dintre domnitori. Cei mai vestiți doctori l-au luat în grija lor și se crede că nu fără folos. Tocmai când scriem noi acestea șire, vin vești, că regele George se simte mai ușurat, însă primejdia nu e trecută de tot. Englezii tare s'ar supăra să se întâmple o nenorocire, căci George este un rege foarte iubit și respectat. În marele războiu, regele Angliei nouă Românilor ne-a fost un bun prietin și aliat, de aceea țara noastră îi dorește cu atât mai vărtos însănătoșarea.

Mare cutremur de pământ în Chili.

După furtunile cumplite cari au făcut atâtea pustiiri pe mările apusene, acum vin vești despre un groaznic cutremur în țara Chili din America de miazăzi. În orașul Talca, cutremurul a dărâmat catedrala, gara căii ferate și o mulțime de alte clădiri. Până acum se știe despre 80 morți și mai multe sute de răniți. În spitalul orașului a izbucnit un foc îngrozitor, care a făcut mare prăpădanie printre bolnavi.

Cutremurul, care, cu mici intreruperi, a ținut trei ore, a făcut mari pustiiri și în alte părți ale țării. Ca să nu se întâmple jefuiri și neorânduieli, guvernul din Chili a decretat starea de asediu (stăpânirea militară).

Serbările unirii în Iugoslavia s'au făcut cu vărsări de sânge

Sârbii încă au prăznuit de curând 10 ani dela unirea lor într'o singură țară. Cea mai însemnată parte a serbărilor a fost la Belgrad, în capitala țării. Acolo pompa a fost foarte frumoasă, luând parte la slujba de pomenire întreagă familia regală, în frunte cu regele Alexandru și cu regina Mărioara. Nu tot așa însă la Zagreb, în Croația. Acolo Croații și Slo-

venii, având grele supărări în potruva Sârbilor, cu cari s'au unit la 1918, au dat ocazii la vărsări de sânge.

Pe biserica cea mare din Zagreb, în dimineața zilei de praznic, se ridicaseră steagurile naționale jugoslave. Inșă curând tinerii croați au coborât aceste steaguri și au pus altele negre, de doliu. Poliția a fost îndrumată să le înlătore și să ridice la loc steagurile țării. Tinerii Croați s'au împotrivit și, în încăierările cari au urmat, s'au tras focuri de armă. Doi polițiști au fost răniți, dintre cari unul foarte greu. Au fost răniți și dintre tinerii croați. Aceștia din urmă au fost apoi împrăștiați de către jandarmii călări, comandați pentru a face rânduială.

Turburările dela Zegrab, din ziua praznicului unirii, au avut un mare răsunet. Ce fericiți putem să ne numim noi Români, că serbările noastre dela 1 Decembrie, s'au desfășurat în cea mai curată însuflețire și frație românească, în toate părțile țării!

Imprumutul nostru în străinătate este pe calea cea mai bună.

Gazetele liberalilor au fost lătit vestea, că nici guvernul d-lui Maniu nu poate să facă imprumutul. Față cu acestea svonuri, răspândite în vederea alegerilor, d. ministru Madgearu a declarat la o adunare din Buzău, că veștile liberalilor *nu sunt adevărate* și că atât imprumutul cât și stabilizarea leului, se vor face în cel mai scurt timp. Noul guvern are făgăduieli din mai multe părți, că i-se dă imprumut, urmează numai să aleagă oferta cea mai favorabilă pentru țară. Toate țările apusene au primit cu multă încredere venirea la putere a d-lui Maniu, deci imprumutul de care avem atâta lipsă este mult mai ușor de căpătat decât pe vremea d-lui Vintilă, de care se săturase și străinătatea.

Oameni uciși de sălbătăciuni

În țările călduroase animalele sălbatice prăpădesc zeci de mii de oameni

În părțile călduroase ale pământului belșugul este mult mai mare decât pe la noi. Acolo întinzi mâna și dai de hrană și de bunătați. Sunt arbori cari îți dau pâinea de-a gata, numai să-ți iei osteneala și s'o îmbruci. Așa este arborele de pâine. Și apoi ce să mai zicem de feluritele poame cari umplu pădurile și zăvoaiele? Din câte o singură nucă de cocos, se poate sătura o familie întreagă, cu părinți și cu copii cu tot. Dar apoi oul de struț, din care o păpară poate sătura șapte cosăși?

Prin țările calde belșugul este mare, însă și primejdiile sunt la tot pasul. De câteori bietul Negru flămând, întinzând mâna să culeagă o roșcovă sau o banană, nu dă de un șarpe veninos, care cu o singură înțepătură îl curată dintre cei vii! S'au, de câteori nu se întâmplă, că aplecându-se peste vre-un mal, să-și răcorească setea din râul Gange, sârmanul locuitor al Indiei asiatice, se trezește lunecând pe gâtlejul câte unui crocodil hămesit de foame! Fără să mai pomenim de tigrii cei fioroși, cari își smulg jertfele omenesti chiar din mijlocul satelor!

Oetim într'o gazetă străină, că în

ținutul orașului Calcutta (Asia), într'un singur an (1927) fiarele sălbatice au făcut următoarele pustiiri de oameni. Și anume: tigrii au sfâșiat și au mâncat 1033 de oameni. Leoparzii 218. Lupii 465. Porcii sălbatoci 85. Urșii 78. Elefanții au cotonogit cu trombele lor 56 de oameni. Șacalii au mâncat 41. Crocodilii 136. Iar șerpii veninoși au pustiit 19,274 de cetățeni, cât negri, cât albi, căci țara este administrată de englezi.

Lasă că nici oamenii nu se dau prea ușor în gura sălbătăciunilor ei se apără într'un chip destul de sângeros. Tot la Calcutta, în acelaș an, vânătorii au ucis la rândul lor 1368 de tigri, 4309 leoparzi, 1738 lupi și peste 75,000 de șerpi veninoși.

Precum vedem, de-o merge lupta tot așa, biruitori vor rămânea oamenii și sălbătăciunile celea rele vor pieri de tot, ca și pe la noi. Că în timpurile vechi, cică am fi avut și noi chiar și lei și alte spureăciuni, dar de mult li-s'a prăpădit și vița-prodița.

Principesa Ileana în Suedia. Alteța Sa Regală principesa Ileana a stat câteva săptămâni în Stockholm, capitala Suediei, fiind oaspele familiei regale suedeze. Ea a ținut și o conferință despre România, arătând, ce țară frumoasă și bogată este România. Din Stockholm principesa a plecat la Berlin.

Desvelirea bustului lui Nicolae Filipescu. În ziua de 18 Noemvrie s'a desvelit bustul (chip cioplit din piatră, dela piept în sus) a fostului mare român Nicolae Filipescu, la Focșani, în fața teatrului „Pastia”. Bustul a fost ridicat la propunerea și cu jertfa lui Teodor T. Ienibache, un fost prieten al lui Filipescu, dar banii, nefiind de ajuns, sau mai adunat și dela săteni și dela soldați.

La desvelire s'a cetit și scrisoarea lui Teodor T. Ienibache, care murise încă în 1920. Au vorbit T. Basarabescu, ministrul Sever Bocu, generalul Averescu, N. N. Săveanu, C. Argetoianu, C. Gongopol, Ionaș Grădișteanu și V. Antonescu.

Nicolae Filipescu a fost unul dintre cei mai mari luptători pentru unirea Ardealului cu patria-mamă.

Săteni otrăviți cu rachi falsificat. În comuna Coștusca de lângă Iași 12 săteni s'au îmbolnăvit greu de rachiul cumpărat dela cooperativa satului. Patru din ei au murit, iar 8 au scăpat cu viața, dar după grozave suferințe.

Scarlatina băntuie cu putere la Blaj. Cu toate îngrijirile medicilor, scarlatina se întinde tot mai tare la Blaj. Sunt unele străzi în cari tot la a doua casă este scarlatină, mai cu seamă între copiii până la 10 ani. S'au întâmplat însă câteva cazuri că scarlatina a atacat și oameni de 40 de ani. Incă nici odată n'a fost atâta scarlatină la Blaj ca anul acesta.

O palmă cu urmări. Zilele trecute dl primsecretar de legăție Vasile Stoica i-a dat o palmă dlui Anton Bibescu, ministrul României la Madrid, pe când ieșea dela dl Iuliu Ma-

niu. Cauza a fost că dl ministru Bibescu a făcut un raport foarte rău despre dl Vasile Stoica, spunând despre dânsul lucruri neadevărate. D. Vasile Stoica, a cerut în mai multe rânduri, să arete d. ministru, că ce lucruri rele a făcut, dar d. Bibescu i-a întors spatele, iar când dl Stoica l-a rugat din nou să se explice, dl Bibescu și-a continuat disprețuitor drumul, făcându-se că nu aude cuvintele dlui Stoica și privindu-l cu nepăsare.

Auzind dl Maniu despre aceasta, pe dl Stoica l-a rugat să părăsească numai decât sala, iar dl ministru de externe l-a dat afară din slujbă, pornind cercetare împotriva D. Sale.

Treburile din Rusia nu se vor schimba cu una cu două. Zilele trecute a sosit la New-York marele duce Alexandru Mihailovici, cumnatul fostului țar Nicolae al doilea. El a ținut o conferință despre stările din Rusia și a declarat că în curând nu se poate aștepta o schimbare a stărilor din Rusia, pentru că poporul rusesc este foarte răbduriu și neblejnic. Chiar de aceea domniile refugiați din Rusia s'au pus pe lucru, au învățat fiecare câte o meserie și trăiesc în cea mai mare simplitate.

Groznică nenorocire de cale ferată în Anglia. În apropiere de stația Greenwitsch două trenuri veneau față în față, așa că nu s'a mai putut înjunjura ciocnirea. Până acuma au murit 35 de inși și s'au aflat 50 de greu răniți. Vinovat este și acolo acarul, care a uitat să schimbe macazul.

Vai de beutorii din America. Nou alesul președinte al Statelor Unite Americane, dl Hoover, a declarat că este cel mai mare dușman al beutorilor bețive și că va aduce legi foarte aspre împotriva celor ce fabrică pe ascuns beuturi în America. Așadar beutorii din America s'au pătălit rău când au votat cu d. Hoover.

Ce fac credințele deșarte. Vincențiu Kucsera era primarul comunei Rakov din Cehoslovacia. Din întâmplare el s'a atins de niște drot care conducea electricitate și a căzut la pământ ca trăsnet, și și-a pierdut conștiința. O femeie bosconitoare a sfătuit pe neamuri, să-l îngroape în pământ de viu, și apoi să-l desgroape, că se va însănătoșa, fiindcă pământul suge din el electricitatea. Așa au și făcut, și pe Kucsera l-au îngropat de viu. Pe când l-au desgropat însă, nu mai răsufla și medicul chemat într'ajutor a constatat moartea. Împotriva femeii și a neamurilor s'a pornit cercetare.

Cum vor eși alegerile. Un ziarist dela „Adevărul” din București face următoarea proiecție cu privire la alegerile viitoare:

Vor vota 2 milioane 850 mii alegători.

Dintre voturile acestea partidul național-tărănesc va primi	2,146,500 (75 %)
partidul liberal	105,500 (3.7 %)
partidele dlui Iorga-Averescu	117,500 (4.1 %)
partidul dlui Cuza	86,000 (3 %)
minoritarii unguri	242,000 (8.5 %)
celelalte partide mai mici	152,500

Partidul național-tărănesc va avea deci 343 deputați, minoritarii 22, liberalii 7, cuziștii 7, partidele Iorga-Averescu 8.

Să vedem, drept va avea ziaristul. Fapt e că în Ardeal și Basarabia liberalii și averescanii cu iorghiştii împreună nu vor primi decât foarte puține voturi.

Căți oameni trăiesc pe pământ. După cele mai noi statistici numărul locuitorilor pământului este de 1887 milioane. Dintre aceștia 1/3 locuiesc în China și în cele două Indii.

S'au implinit 50 de ani dela luarea Plevnei. In ziua de 28 Noemvrie 1877 trupele române de sub comanda prințului Carol, mai târziu cel dintăiu rege al României, au ocupat Plevna, și au luat prizonier pe Osman-Pașa. Biruința dela Plevna a adus apoi neatârnrarea României, întemeierea regatului, încoronarea regelui Carol și, rând pe rând, întregirea neamului. De aceea cuvine-se ca peste această mare zi, dela care zilele trecute s'au implinit 50 de ani, să nu trecem așa de ușor, ci să mulțămim Tatălui din ceriuri că ne-a hărăzit s'o putem prăznui a cincizecia oră.

Din grozăvile mexicane oetire. In apropierea orașului Vera-Cruz din Mexico, un preot catolic surghiunit a mers să-și cerceteze pe tatăl său, care se afla pe patul de moarte. Auzind autoritățile despre aceasta, l-au prins și l-au judecat la moarte. Aceeaș soarte au avut-o și cei doi frați ai lui, pentru că au îndrăznit să-i dea sălaş.

Un autobus cade de pe un pod în apă. In seara de 26 Noemvrie un autobuz a ajuns în dreptul podului de lemn ce trece peste apa Porții de lângă Bran. Șoferul, nefiind destul de atent, a îndreptat rău autobuzul, care s'a isbit de un stâlp, apoi a rupt marginea (parapetul) podului și a căzut în apă, răsturnându-se cu roatele în sus. Trei călători au fost greu răniți, patru mai ușor.

Altă femeie condamnată la moarte în Franța. Președintele Doumergue al republicii franceze nici n'a luat încă vre o hotărîre în ce privește grațierea a trei femei osândite la moarte de tribunalele franceze — și a patra femeie a fost osândită la moarte și anume femeia Iulia Bruci, soția unui măcelar, care și-a omorît soțul, dând drumul gazului de iluminat pe când acesta dormea și astfel înăbușindu-l.

La tribunal ea a declarat și recunoscut că a mai încercat și într'alte rânduri să-și omoreze soțul. A mai declarat că l-a omorît ca să scape de soacra ei, care-i făcea zile amare. Dar s'a constatat că pricina omorului fusese cu totul alta, și anume, ea își asigurase soțul pe o mare sumă de bani la o societate de asigurare.

Negustorii de carne vie din Constanța. In orașul Constanța a fost descoperită o bandă de negustori de carne vie. Conducătorul lor era un anumit Braia, care ademenea fetițe din toate părțile țării și apoi le vindea în Turcia. Poliția a deținut pe toți acești negustori și i-a deșus la închisoare.

Cincisprezece ore printre rechini. Rechinii sunt niște pești mari cari ajung la o lungime de 5 metri și se găsec mai cu seamă în Marea Mediterană. Ei nu mănăc decât carne și sfășie tot ce le vine în cale. Petrec de departe corăbiile și se ațin după rămășițele ce se aruncă de pe vapoare.

Căpitanul vaporului italian „Lianna“ a spus că a pescuit un tânăr german, anume Alfred Spitz, care a căzut în mare de pe vaporul german „Rheinfels“ și inotase 15 ore în apele pline de rechini ale mării. Fața băiatului se înegrise de tot de soare, și e o adevărată minune că a putut scăpa de rechini, cari de regulă mișună prin părțile acelea.

Peste 300 bolnavi de tifos la Lyon. Marele oraș francez Lyon a fost lovit zilele trecute de o mare nenorocire. Peste 3000 de locuitori s'au îmbolnăvit de tifos (lingoare). Se crede că boala vine din conductul de apă la care vor fi intrat cumva pricinuitoarii acestei boale grele.

Cutremure de pământ la noi și alurea. Vinerea trecută au fost cutremure de pământ la București, Odobești, Chișinău și aproape în toate orașele și satele Vechiului. Regat. Afară de aceea la Smirna în Asia și în Chili din America. Cutremurele au fost destul de mici și n'au făcut stricăciuni.

Cinci orfani mor în drumul pribegiei. Acum câteva luni a murit la București Ecaterina Andreescu și după scurt timp soțul ei D. Andreescu, amândoi originari din Iași. Pe urma lor au rămas șapte copii, dintre cari cel mai în vârstă de 14 ani, toți într'o sărăcie ne mai pomenită.

Nefericții copii, lipsiți de orice mijloace și de sprijin, știind că în Iași au rudeni, cari i-ar putea ajuta, au plecat pe jos din București la Iași. Din cauza vremii reci, a lipsei de hrană și a oboselii patru dintre ei au murit pe drum.

La Iași au ajuns numai trei, dar chiar în ziua sosirii a murit încă unul dintre ei, răpus de scarlatină. Astfel din întreagă familia lui D. Andreescu n'au rămas în viață decât doi copii pe cari iau dus la spital, ca să se vindece de răceală.

Un ziarist din București a descris atât de frumos soarta acestor nefericiți, încât, pe urma articolului acestuia, un preot din Vechiul Regat a luat pe unul de suflet, așa că a mai rămas unul pe care poate că-l va milui și pe el cineva.

Iarăși au ars două izvoare de petrol. In noaptea de 24 spre 25 Noemvrie s'au aprins sondele (izvoare de petrol) Nr. 203 și 206 dela Moreni. In mai puțin de o jumătate de oră flăcările au nimicit amândouă sondele. Pagubele se urcă la câteva milioane.

Morcovii ca nutreț pentru animale

Puțini economi sunt, cari s'ar putea lăuda cu aceea, că au nutreț din belșug pentru vite. La cei mai mulți, cu începerea postului mare, se începe postul și pentru vite, căci se gată nutrețul. De aceea fiecare econom trebuie să se îngrijească de atâta nutreț, cât îi trebuie până la primăvara viitoare, când începe din nou pășunatul.

Nutreț bun pentru vite se poate face și din morcovi. De pe un iugăr de pământ semănat cu morcovi, se pot scoate până la un vagon și jumătate de morcovi. Se pot semăna și prin holda de toamnă. Primăvara de vreme, holda se grăpă, apoi se seamăna semința de morcovi. Morcovii se fac bine și în holdă, iar holda nu suferă nimic, căci până la secere, morcovii încă sunt mici. Toamna se pot culege toți. Dar se poate lăsa o parte și în pământ. Cu cei rămași în pământ se pot hrăni bine porcii până toamna târziu, ba chiar și iarna și primăvara.

Morcovii cresc bine în pământ mai afănat. Se fac și în pământ mai clicos numai să nu fie umed.

Morcovii îi mănăcă bine toate animalele. Vacile cari mănăcă morcovi dau mult lapte. Pentru mánzii tineri încă sunt un nutreț foarte bun.

Scoaterea morcovilor din pământ se poate face cât de târziu, căci prin Octomvrie încă cresc bine.

Căutăm vânzători de gazete în fiecare comună. Duminica și în sărbători ei pot vinde „Unirea Poporului“ credincioșilor, când ies dela biserică. Osteneala le-o răsplătim bine, mai cu seamă dacă se angajează să vândă și cărți populare și calendare.

Toți cari se angajează trebuie să aibă o scrisoare de recomandare dela preotul satului. Altfel nu-i putem primi.

Încercați și nu vă va părea rău.

Celea zece porunci ale economilor

1. *Vitele curăța-le bine, nu lăsa murdărie pe ele.*

Vitele numai atunci aduc folos, dacă sunt grijite bine. Străinul când intră în grajd și vede vitele cum sunt, știe ce stăpân au. De aceea, oricare econom, trebuie să se trudească, ca vitele să fie totdeauna ca în zi de sărbătoare. Țăsala și peria să nu lipsească nici dintr'un grajd.

2. *Scoate gunoiul din grajd și așterne bine vitelor.*

Nu pot să fie vitele curate, unde gunoiul nu e scos din grajd cu săptămânile. Gunoiul lăsat să se îngrămădească în grajd, începe se putrezească și iasă din el gazuri rău mirositoare, cari strică aerul din grajd.

3. *Tractează vitele cu blândea, nu le lovi și nu le chinui.*

Calul se învață să svârle cu picioarele și boul se învață se împungă, fiindcă sunt tractați rău. Nu-i iertat, ca îndată ce calul nu vrea să tragă, stăpânul să-l bată și să-l chinuiască. Nici boul nu trebuie bătut pentru ori ce greșală ce o face, pășând afară din brează. Bătăile și chinuirile învață animalele cu nărav.

4. *Nu lăsa vitele să fâlmânzească. Dă-le mâncarea totdeauna la vreme.*

Este o zicală: »ovăsul face calul să pornească, nu sbiciul«. Și e drept. Dacă vitele mănăcă totdeauna mâncare bună, care li-se dă la vreme, se pot folosi la orice muncă. Vitele își înseamnă bine vremea când trebuie să primească mâncarea și dacă aceea vreme a trecut, se neliniștesc, mugesc și se uită într'una spre oblon. Aceasta neliniște e stricăcioasă mai ales pentru vacile cu lapte și economii au mare pagubă.

5. *Cruță nutrețul și nu-l pradă.*

Și în Egipt au urmat după cei 7 ani buni 7 ani slabi. Și la noi se poate întâmpla ca după un an bun, în care s'au produs toate din belșug, să urmeze un an slab. De aceea când este cules bun, să nu se folosească tot nutrețul, ci să se pună și deoparte pentru anul ce vine. Poate să urmeze un an rău și atunci, va fi greu să se țină vitele.

Să se cruțe nu numai fânul, ci și napii și ovăsul. Nu pentruca să se știe câți napi rămân în groapă, ori cât ovăș mai este în hambar, ci pentruca să nu să facă pradă.

6. *Zidește astfel grajdul, ca să nu te lovești cu capul de grindă, iar lumina și aerul să nu între numai pe usă.*

Grajdul să fie înalt, ca vitele să încapă bine în el. Să fie lumina căci lumina le place vitelor. Asemenea să fie și aerisit. Vitelor, cari petrec în aer curat, le merge bine. Iarna să nu fie frig în grajd. Vacile cari petrec în grajd friguros, dau puțin lapte. Ca să nu se peardă căldura din grajd, pe pod să pune nutreț mult.

7. *Nu trece dintr'odată dela nutreț uscat la nutreț verde, nici nu înfărca viteli dintr'odată.*

Trecerea dintr'odată dela nutreț uscat la nutreț verde este stricăcioasă. Mai bine e, la început să se amestece cu fân uscat. În chipul acesta vitele se obicinuesc pe încetul cu nutrețul verde și nu se îmbolnăvesc.

Vițeii înțărcați dintr'odată, slăbesc și se îmbolnăvesc. Înțărcarea se face pe încetul, împuținând într'una laptele și obicinându-i cu fân.

9. *Mulge la vreme vacile, nu prinde de ugerul vacii cu mâinile murdare.*

Precum trebuie să se dea vacilor hrana la vreme, astfel și mulsul trebuie să se facă totdeauna la aceeași vreme. Înainte de a mulge, se spală cu apă caldă atât ugerul cât și mâinile mulgătorului. Vasele în cari se mulge laptele încă trebuie să fie curate.

10. *Poartă însemnări, să știi ce ai cheltuit cu vitele și ce câștig ți-au adus acelea.*

E rău econom acela, care nu știe la sfârșitul anului, cât a cheltuit cu vitele și ce câștig i-au adus. Dacă a avut mai multe cheltuieli decât câștig, va cerca să afle ce poate să fie cauza și să va trude pe viitor să le îndrepte. În lumea de azi toate trebuie cumpănite bine, altfel nu putem trăi.

Ce cuprinde „Calendarul dela Blaj” pe 1929

Calendarul dela Blaj pe 1929 este gata, și s'a pus în vânzare.

Calendarul nostru din acest an este mai bogat și mai frumos ca totdeauna. Cuprinde o mulțime de chipuri cari de cari mai alese și mai minunate. Apoi articole de învățătură, de petrecere și de folos.

Dintre chipuri însemnăm mai ales două vederi dela *Marea adunare din Alba-Iulia, ținută în 1918*, de cari nu are nici un calendar românesc! Noi am fost atunci acolo și am păstrat aceste chipuri, ca să le putem înfățișa la 10 ani dela unirea cu țara mamă. Se văd mulțimile cu steaguri și oratorii cari citesc noroadelor Manifestul Unirii.

Mai avem un chip foarte interesant cu *Badea Cârțan*, ciobanul din Ardeal, care a fost la Roma pe jos, să vadă cu ochii săi și să sărute pământul sfânt al străbunilor noștri.

Icoana noastră îl arată pe *Badea Cârțan* la picioarele Columnei lui Traian, cum e salutat de miniștrii Italiei, pentru brava sa călătorie!

Și alte multe lucruri cuprinde calendarul nostru, despre care va mai fi vorba în numerii viitori ai gazetei.

Vestind ieșirea Calendarului nostru, îndemnăm pe iubii noștri cetitori să grăbească a cere cât mai de grabă trimiterea lui, ca să nu rămâie fără de el, căci încă până nu era gata, ne-au fost comandate foarte multe calendare și se trece ca pita cea caldă!

PREȚUL CALENDARELOR:

În librării și la revânzatori, calendarele dela Blaj se vând cu următoarele prețuri:

Calendarul poporal 25 Lei
Calendarul preoțesc 45 Lei

Pentru cetitorii gazetei noastre facem însă următoarele înlezniri însemnate:

Calendarul poporal 20 Lei
Calendarul preoțesc 40 Lei

Acestea prețuri se înțeleg pentru cei cari își iau calendarul în mână, dela Administrația gazetei.

Trimiteri prin poștă:

Cine vrea să aibă calendarele noastre repede și sigur, trimite *pe înainte*, la adresa: „Unirea Poporului”, din Blaj, cu mandat postal, pentru:

1 Calendar poporal 25 Lei
1 Calendar preoțesc 45 Lei

și capătă, *cu poșta plătită*, oricare calendar dorit.

Cinci calendare deodată:

Dacă se unesc 5 vecini sau cunoscuți și cer, deodată, 5 calendare populare pe-o singură adresă, plătește fiecare 23 Lei, trimițind toți laolaltă 115 Lei și capătă calendarele trimise acasă, în colet postal, *cu poșta plătită de noi!*

Zece calendare deodată:

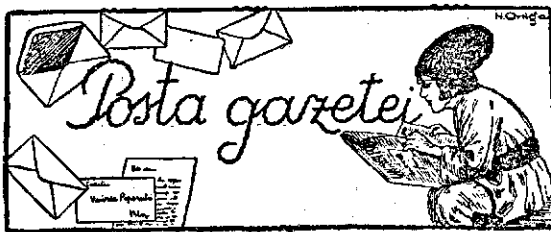
Dacă se cer 10 calendare deodată, pe o singură adresă, plătește fiecare cetitor 20 Lei, laolaltă 200 Lei și capătă calendarele acasă, cu poșta plătită de noi!

Douăzeci deodată:

La 20 Calendare populare, fiecare 20 Lei, plătim noi poșta și dăm *în cinste*, pentru osteneala celui ce adună și trimite banii, un *Calendar mare*, preoțesc, sau *2 populare*, după dorință.

Toate înleznirile înșirate mai la deal, se înțeleg numai dacă prețul calendarelor se trimite *pe înainte*. Cu *ramburs* calendarele se vin mai scumpe și anume: La 1 calendar, trimis cu ramburs, cheltuielile sunt 15 Lei, la 5 bucăți 18 Lei; la 10 buc. 22 Lei; la 20 buc. 28 Lei și așa mai departe.

Trimiteți deci banii pe înainte!

Petru Marian. D-voastră scrieți că trimiteți 207 Lei suma pe care o restatiți, dar ați trimis numai 107 Lei. Vă rugăm să mai trimiteți încă 100 lei pentru a fi plătită foaia până la 31 Dec. 1928.

Vasile Hendea. Am primit 60 Lei abonamentul până la 31 Dec. 1928.

Ioan Pop. Am primit în 3 Septembrie 1928 Lei 80, dar, fiind adresa greșit scrisă pe coupon, n'am știut la cine să trecem banii.

Iosif Boboc. Din cei 150 Lei trimiși în Febr. 1928 am trecut pe 1927 Lei 105, iar 45 Lei pe 1928. Mai aveți de plătit 135 Lei până la 31 Dec. 1928.

Bolojan Flore. Am primit 300 Lei, din cari am trecut pe 1927 Lei 80, pe 1928 Lei 180, iar 40 Lei pe 1929.

Roman Ioan. Am primit 180 Lei abonamentul pe 1928.

George Pop I. D. Cei 200 Lei de care ne întrebați, i-am primit. Din aceia am trecut 110 Lei pe 1927 iar 90 Lei pe 1928. Mai aveți de plătit până la 31 Dec. 1928 încă 90 Lei.

Iula Simion. Am primit 90 Lei abonamentul până la 31 Dec. 1928. Noi foaia o trimitem regulat în toată Joia.

Fluiores, Beiuș, Poizia »Zece ani dela Unirea s'a publicat în »Viața Poporului« dela Arad.

Dragoș Gavrilă. Am primit 75 Lei. Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1928.

Fotografia Seminarului Teologic greco-catolic — Blaj

Vasile Racolța Foaia DV. merge din 1 Mai 1929. Fiind plătit numai 75 Lei pe 1926, am trecut încă 25 Lei din abonamentul pe 1927, așa că pe 1927 a rămas numai 155 Lei în abonament. Din cei 180 Lei primiți acum am trecut pe 1927 Lei 25, iar 155 Lei 1928. Mai aveți dar de plătit până la 31 Dec. 1928 încă 25 Lei
Zaharie Șulea. Am primit 270 Lei, din cari am trecut pe 1927 Lei 90 iar 180 Lei pe 1928
Oane George. Am primit 200 Lei, din cari am trecut pe 1927 Lei 85 iar 115 Lei pe 1928. Mai restatiți pe 1928 încă 65 Lei.

Redactor: IULIU MAIOR.

Atențiune!

Domnii automobiliști pot găsi gara cald peste iarnă la firma

Păcurariu și Moldovan
atelier mecanic și garaj

BLAJ

str. Simion Bărnuțiu 104
(peste podul de cale ferată).

(634) 1 1

Școala de meserii „Sf. Iosif” a orf. g. c. rom. Blaj

Nr. 358—1928.

Anunț

Direcțiunea Școlii de arte și meserii „Sf. Iosif” din Blaj aduce la cunoștința On. public, că la această școală se află de vânzare, în mare și în mic, scânduri de brad, de toate dimensiunile, cu preț redus, fasonate la joagărul școlii.

Doritorii de-a cumpăra, să se adreseze către direcțiunea acestei școli.

La joagărul școlii se primesc spre fasonare, contra plată, trunchi de lemn în orice dimensiune și calitate.

Blaj, la 28 Noemvrie 1928.

secretar:
Vasile Cristea
(632) 1-1

director:
Domșa

Corpul Portăreilor Trib. Târnava Mică

Nr. 656—1927.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărei prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2445—2446 1927 a judecătorei de ocol Dumbrăveni în favorul reclamantului Orban Andreiu, repr. prin avocatul Dr. Elekes Domokos din Cristur, pentru încasarea creanței de 9375 Lei și acc., se fixează termen de licitație pe ziua de 9 Ianuarie 1929 orele 1 p. m. la fața locului în comuna Pipea la dom. urm. Nr. 7 și 66 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 3 cară, 2 bivole, 1 vițel, 1 porc și altele în valoare de 29150 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Dumbrăveni, la 24 Noemvri 1928.

(633) 1—1

FLEFLEA, portărei.

Citiți „Unirea Poporului”.